

ZİKİR ÇEKMEK NİÇİN KÖTÜ BİR ŞEY DOĞURSUN? (5)

(...dünden devam)

Kullar ne kadar günah işlemiş olurlarsa olsunlar, umutsuzluğa kapılmadan Allah'a yönelip tevbe ederlerse Allah onları affeder. Bu âyetler yanında kulları umutsuzluktan kurtarıp tevbeğe yönelten çok hadis vardır. Buhârî ve Müslim'de bulunan bir hadis özetle şöyledir:

99 kişi öldürdükten sonra yaptığına pişman olan bir adam, İsrail oğulları zâhidlerinden birine, günahının affedilip edilme-yeceğini sorar. "Hayır" cevabını alınca "bari seninle yüz olsun" deyip o zâhidi de öldürür. Sonra bir âlime durumunu sorar. O da başka bir köye gidip orada tevbe ederek kendisini ibadete vermesini öğütler. Adam pişmanlık ile o köye giderken yolda ölür. Allah'ın rahmet ve azâb melekleri gelirler. Adamı cennet veya cehenneme götürmek için tartışırlar. Allah onlara, adamın yürüdüğü yolu ölçmelerini, öldüğü yer hangi köye yakın ise adamı o meleklerin götürmesini emreder. Yolu ölçerler, gitmek istediği köye bir karış daha yakın olduğunu görürler. Böylece adamı rahmet melekleri alır (Buhârî, Enbiyâ: 54; Müslim, Tevbe: 46, 47).

Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin rivayet ettiği bir hadis de şöyledir: "Siz hiç günah işlememiş olsaydınız, Allah günah işleyip istiğfâr eden bir kavim getirirdi ki onları affetsin."

(Müslim, Tevbe: 9; Tirmizî, Daavât: 8. Aynı meâlde hadisler: Müslim, Tevbe: 11; Tirmizî, Cennet: 2, Daavât: 98; İbn Hanbel: 1/289; 2/305, 309, 5/414'de vardır.)

Bu âyet ve hadislerin amacı, her nasılsa günahın ağına düşmüş insanları oradan kurtarıp tevbeğe yöneltmek suretiyle temizlemektir. Günah ruhun kiri, tevbe cilâsıdır. Günahta ısrar, kulun ruhunu iyice bozar. Onun için Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî de her insanı, her ne durumda olursa olsun mutlaka günah bataklığından tevbenin aydın düzlüğüne çağırıyor:

□□□□ □□□□ □□ □□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □ □□□□ □□

□□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□

Gel, gel, ne olursan gel!

Kâfir, mecûsî, putperest de olsan gel!

Bizim bu dergâhımız umutsuzluk dergâhı değildir.
